

6. Забезпечити жінкам і чоловікам доступ до контрацепції і консультацій по контрацепції за розумними цінами, відповідно до їх природою і за їх вибором;

7. Ввести обов'язкове, відповідне віку навчання молоді в області взаємовідносин та специфіки підлог (крім іншого, в школах), щоб уникнути небажаної вагітності (отже, і абортів);

8. Сприяти відношенню на користь сім'ї в громадських інформаційних кампаніях і надавати консультації та практичну допомогу в допомогу жінкам, коли підставою для бажання зробити аборт є сімейне чи фінансовий тягар.

Виходячи з вищезазначеного, можна дійти висновку, що визнавши легальність абортів Рада Європи визнає право на життя тільки з моменту народження людини, а отже «дитиною» визнається людська істота з моменту її народження. Ембріон отримує правовий захист тільки у межах права людини на гідне поводження. «Дитиною» можна називати людину, що не досягла повноліття, залежно від національного законодавства країни.

Література:

1. Фащук Т. Право на життя дитини з моменту зачаття – або ні аборт-там!!! [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://viranadiylybov.blogspot.com/2012/02/blog-post_14.html

Хоменко О. О.

асистент

Національний університет «Одеська юридична академія»

УГОДА ЩОДО ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ ТА ПРИЙНЯТНОСТІ ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ – АСАА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС: ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

З точки зору існуючих та майбутніх торговельно-правових відносин з ЄС у світлі підписання Угоди про асоціацію Україна-ЄС, діюча в Україні система технічного регулювання характеризується за більшістю оцінок [1; 2; 3; 4; 5] як бар'єр у її торгівлі як з країнами-членами СОТ, так і з ЄС. Саме у такому вигляді система й розцінюється як гальмо не тільки у поточних зовнішньоторговельних відносинах, а й, що не менш важливо – у перспективних.

Вимогою з боку ЄС по відношенню до країн-партнерів, таких як Україна, є укладання угоди типу АСАА (угода про оцінку відповідності та взаємне визнання сертифікатів відповідності на промислову продукцію. англ. – Agreement on conformity assessment and acceptance of industrial products) [6]. Щодо даної Угоди АСАА вже досягнуто сторонами згоди про включення її у якості протоколу до Угоди про асоціацію з ЄС. Метою АСАА з точки зору практики ЄС є саме подолання таких проблем у сфері технічного регулювання, які виникають перед Україною, щоб уникнути потенційних бар'єрів у торгівлі при набутті чинності Угоди про асоціацію Україна-ЄС.

Сфера дії угод типу АСАА охоплює питання стандартів, технічних регламентів та оцінки відповідності. Вони є альтернативою формальних угод про еквівалентність і можуть набувати декількох форм: обмежуватися лише методами аналізів, охоплювати сертифікати про оцінку відповідності або ж включати самі стандарти.

Такі угоди Європейський Союз уклав із країнами, які були кандидатами на членство в ЄС, що дало можливість продукції, охопленій цими угодами, вільно просуватися на внутрішньому ринку ЄС без додаткових процедур оцінки відповідності. У рамках Плану дій АСАА Україною [7] було визначено та погоджено з європейською стороною чотири пріоритетні сектори української промисловості (низьковольтне обладнання, машини й механізми, прості посудини високого тиску, електромагнітна сумісність), у яких здійснюватиметься доступ продукції на ринки сторін відповідно до угоди АСАА. У відповідності до Протоколу про АСАА до Угоди про асоціацію Україна-ЄС цей перелік значно розширено. Дія АСАА у кінцевому підсумку поширюватиметься на горизонтальне законодавство (загальна безпека продукції, відповідальність за її безпеку та ринковий нагляд) та секторальне законодавство (машини, обладнання, залізничні дороги та ще близько 25 сфер) [7]. У тій частині, що не буде охоплюватися Угодою АСАА, буде застосовуватися напряму Угода ТВТ (англ. – Agreement on technical barriers to trade) СОТ. Відповідні регламенти стосовно низьковольтного обладнання, машин й механізми, простих посудин високого тиску, електромагнітної сумісності в Україні вже прийняті. Наступним кроком є утворення спеціалізованих установ з оцінки відповідності та сертифікації. В цьому напрямку на виконання пункту 7 розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 травня 2010 року № 1070-р «Про затвердження плану першочергових заходів щодо реформування

системи технічного регулювання» та пункту 1.1.3 матриці індикаторів програми «Сприяння взаємній торгівлі шляхом усунення технічних бар'єрів у торгівлі між Україною та ЄС» Угоди про фінансування, Держспоживстандарт скерував запити українським органам з оцінки відповідності про внесення пропозицій щодо дооснащення випробувальних та метрологічних лабораторій необхідним обладнанням, придбання витратних матеріалів тощо.

У відповідності до проекту АСАА між Україною та ЄС Україною мають бути прийняті заходи у більш широкому сенсі – щодо підпорядкування та підтримання права ЄС, що застосовується до ринку продукції, особливо в сфері стандартизації, метрології, акредитації, оцінки відповідності, ринкового нагляду, загальної безпеки продукції та відповідальності виробників (ст. 3) [7]. Попередні зміни у такому ракурсі вже було розпочато у вітчизняному законодавстві. Зокрема, на підтримку та задля реалізації нових правил щодо сертифікації та стандартизації було прийнято нові Закони «Про загальну безпечність нехарчової продукції» від 2 грудня 2010 р. № 2736-IV (далі – Закон про безпечність продукції) та «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» від 2 грудня 2010 р. № 2735-IV. (далі – Закон про нагляд) та постанову КМУ «Про затвердження ступенів ризику видів нехарчової продукції та критеріїв, за якими визначається належність нехарчової продукції до відповідних ступенів ризику», які за своєю сутністю є аналогами Директиви Ради ЄС 2001/95, Регламенту 765/2008 та Рішення 768/2008. Новим Законом України «Про відповідальність за шкоду, завдану внаслідок дефекту в продукції» передбачено (аналогічно європейському досвіду) внесення до законодавства змін стосовно відповідальності особи за розміщення на ринку дефектної продукції. Слід особливо відзначити, що разом з Законом про нагляд з'явилась законодавча основа поширення на Україну європейської системи повідомлення про небезпечну продукцію (RAPEX), розвинена у актах виконавчої влади, – через прийняття постанови Кабінету Міністрів України № 1397 від 26 грудня 2011 року «Про затвердження Порядку функціонування національної інформаційної системи державного ринкового нагляду, внесення до неї відомостей і подання повідомлень», постанови КМУ № 1398 «Про затвердження порядку функціонування системи оперативного взаємного сповіщення про продукцію, що становить серйозний ризик, та подання повідомлень для внесення до неї», постанови КМУ № 1400 від 26 грудня 2011 року «Деякі

питання захисту права споживачів (користувачів) щодо безпеки нехарчової продукції», постанови КМУ № 1401 від 26 грудня 201 року «Про затвердження Порядку подання повідомлення про продукцію, яка не відповідає загальній вимозі щодо безпеки продукції, органам державного ринкового нагляду». Також передбачено орган з контролю за якістю харчових продуктів революційними проектами Законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення належного виконання державного контролю (нагляду) за харчовою продукцією)» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо безпеки харчових продуктів».

Література:

1. Королевська Н. Ю. Впровадження системи ринкового нагляду відповідає Плану дій «Україна-Європейський Союз» // [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://korolevskaya.com.ua/uk/news/13228.html>
2. Європейська бізнес-асоціація: аналітичний звіт «В центрі уваги стандартизація» – [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://www.eba.com.ua/files/documents/Standartisation_UKR_Web.pdf
3. International Financial Organisation World Bank Group: стратегічна записка «Обов'язкова сертифікація харчової продукції – час для реформи» – [Електронний ресурс] // Режим доступу: [http://www.ifc.org/ifcext/uspp.nsf/AttachmentsByTitle/Food_Certification_policy_note_ukr/\\$FILE/Food_certification_UKR.pdf](http://www.ifc.org/ifcext/uspp.nsf/AttachmentsByTitle/Food_Certification_policy_note_ukr/$FILE/Food_certification_UKR.pdf)
4. Біла книга про політику адаптації вітчизняного законодавства в галузі норм і стандартів до європейських вимог / Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики – [Електронний ресурс] // Режим доступу: www.dssu.gov.ua/document/134353/Bila_Book.doc
5. Зелена книга «Політика адаптації національного законодавства у сфері технічного регулювання та споживчої політики до європейських вимог / Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики, Головне управління державної служби – [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.icps.com.ua/files/articles/46/89/Green%2009%20-%20Technical%20Regulation%20Committee%20U.pdf>
6. Сушко О., Зелінська О., Хорольський Р., Мовчан В., Солоненко І., Гуменюк В., Тюхан В. Угода про асоціацію Україна-ЄС: дороговказ реформ. – К.: Представництво Фонду Конрада Аденауера, 2012. – С. 27 [Електронний ресурс] // Режим доступу: http://www.kas.de/wf/doc/kas_32048-1522-13-30.pdf?120912135109
7. Комплексне порівняльно-правове дослідження відповідності законодавства України у сфері нетарифних бар'єрів в торгівлі між Україною та ЄС: технічні бар'єри та санітарія і фітосанітарія / За ред. Т. Качки. – К.: Державний департамент з питань адаптації законодавства. – С.46.